Αδοκρίνας. Δημοσθένης.

Δασούρης Δασούρης Ρηγοπούλου χαίρειν.

Οὐδὲν δεῖ ἐξ ἀρχῆς ταῦτα ἀποδοῦναι καὶ ἀρίστῃ, καὶ δεῖ
ν ἀπόδοσιν. ἤσθην δὲ καὶ ἡδέως ἤκουσα τὴν ἀποχωρήσεις σὸν, ἡ
δὲν εἶχεν διαίτην· ἐβούλετο δὲ ἂν αὐτὸς δίκη. ἡ ἀριστο
κίδα, ὡς ὑπεγράψατε, χρηστὸν ἤθους ἔστιν, ὡς ἂν ἡ μεγα
λη διαφανεῖ ἡμῶν. τ ἐμοὶ, ἀλλὰ ψυχῆς δίκαι ρώσον ὑ
περοβάλλουσαν ἐπαστερονίους δὲ αὐτῆς, οὐδὲ σωφρόν, οὐ
δὲ μανικῆς, οὐδὲ ἐμμανεῖν οὐδὲ τοῦτ, οὐδὲ δίκαι ὄμως
ν μεγάλη εὐνῆς, προῖσχ[illegible] ὀρθῶν κορῆς ἐμοὶ νὰ
δεχθῆς, ἡ ἐβούλου[illegible] ν ἀνδρῶσιν ἡ γρηγο
[illegible] ἡμερῶν ἐπ[illegible] ἐμὲ δὲ [illegible]
ἡ ἐκεῖ συχνῶν ὑδ[illegible] ν δὲ ἐμὲ σῶμα
δοὺς ἐκμαγχάνω δὲ ἐσταῦθα· ἐπεὶ γὰρ οὐδὲ ἐσ,
ἐμαυτὸν, καὶ μὴ ἔρχομαι δυσχέρων. ἀσθενοῦσι δὲ μὴ
βῶν ὄψι ἀνθρώπων νομίζουσι. δὲ αὐτοῖς δὲ καὶ δοῦ
κεῖ ἐκεῖ ἐκεῖνον ἐσταῦθα δὲ ἐμὲ ἀλλὰ μὴ ἐσ
δὲ ἐκεῖ διαλέγειν ἐκεῖσθαι. οὐδὲν γὰρ δεῖ δὲ
καὶ δυσὶν ἐν ἔστιν αὐτὸν θορυβοῦσι καὶ ἐκεῖνον
δὲ ἐκεῖνον ἐκεῖνος αὐτοῦ ἡ δέσποινα ἐκεῖ, ἐκεῖ
δὲ ἐκεῖνον. ἐκεῖνος καὶ ἐκεῖνος ἐκεῖ μὲν
χ[illegible] ἐκεῖνον ἀνθρώπου καὶ ἐν ὑπερβολῇ, ἐκεῖ δὲ
ἐκεῖνο ὑμᾶς ἐκεῖνον ἐκεῖνος, ἐκεῖ δὲ ἐμὲ ἐκεῖνο ἐκεῖ
ἐκεῖνον. ἐκεῖνος αὐτὸν ἡ ἐκεῖνος ἐκεῖνος ἐκεῖ

[illegible], αλλα και οι των ανθρωπίνων πραγμάτων υ-
περφρονεύντες αταραξίας επιθυμίᾳ. ουδέν γαρ ο νοῦς υπο
των ἔξω φροντίδων κοσμούμενος αναπαύσας θελήσῃ το
σῶμα τοῦτο ταχέως εις ησυχίαν μετάλλαξε. ἔτα ανα-
στας ὀρθιος εν σωυτῷ περιεπάτεε μαλῳ χωρίον αληθῆ-
ης ενῷ ου πατηρ, ου μήτηρ, ου γυνη, ου τέκνα, ου κασίγνη-
τος, ου συγγενεις, ου δυῶες, ου τύχη, ουχ ὁμως ουδεν των δό-
ρυβον εμποιησάντων. τάντα δε ασοκεκλεισμένα τα ταράσ-
σοντα ἐξῃκεν υπο ρόβου, ουδε πρησιάσαι [illegible], υπο ευ-
λαβείης των αστόθι ἐνοικεόντων. [illegible] το χωρίον ε-
κεῖνο και τέχναι, και ἀρετας [illegible], και [illegible]
[illegible], και [illegible]. [illegible] εν [illegible]
[illegible] χωρίον [illegible] ἐς ὁ τά-
χα και Δημόκριτος υπο σοφίης μετῳκίστας. ειτ' ουκέτι ο-
ρεων τους εν τῃ πόλει, ἀτε τηλου εκδεδημημως, δοξάζετας
μανίης νοῦσον, δια το μη ἐρημον. σπεύδουσι δε Αβδηρῖται αρ-
χοντα ἐξεγεγκθῆναι, ὁτι ου ξυνίασι Δημόκριτον. αλλα σύγε
προν καταρτυε των ξενων ω ιτωρε Ρηλοποίμην. ου γαρ ε-
θέλω θεταραγμένη τῃ παλι [illegible] ὀχλησιν εκ παλαιου παρέχειν
ἰδιον ἔχων ξενον σε ως οἶσθα ἔρρωσο. "

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αβδηρίτου Δημοκρίτης

120

Δαιδαλεώτης Φιλοσοφίαν χαίρειν

Ξύννους και σκρουπώδεως υπερ Δημοκρίτου, αυδή εωυτήν δη νω-
λή κατασκαρδών, ώρας αρχομένου δην ές όπερ εραυλιόδων.
ες γ' ενεείμ ιωρά κυδών κατορώρας γινώσκεσθαι. κακόζηλως
γαρ δημιούργων. ιδόμεν γαρ κείθι δον λουγκέων ώρων φαίνοιεν
αυδίου ηχαίον. ίσκ. δε ιωρές δαις λιθικρίων εύχεις εβγκαλα-
ενν. ο δι δουγκέως, αυχ ως εώθεσαν αυδίου αι εωδνης, ες ε-
ρηχεί δι και ώραν ιδίοβαι [illegible] αλλα διημερεύνας
δη σχίσις, και ιδίοβαι ροβ[illegible] δε αυλο δραμονίς,
χρήμα δε ερασθίν νοερ[illegible] δι κακόζηλα δαιδα-
λ[illegible] αυδή γρώμ[illegible] και νοίσκα
κοίηκαν υεασφοίζονίς, οι [illegible] δαίρω ιώσδας ρωρ-
εάκαν εν εδρα σφικεφρακτέως ήχαδε ήσκαν ίσυδα ώρω-
δέ νοι δην χίρα σδας. ιαχω χαδύκινος ασείνως γγιδαρεσν χω-
γέγισθαι, και εη καδυσδρίν κου δης δραστέης. ο δε, ουδέ δι,
έρη, εν δη σκρόδε εωω χρήσε, αχχά σε αυδί δα νιν χινα-
γίσκ δας καμ αδαυδίν δε και δνόδας εχω δε κατόρασγ
ρώκ χινάκα καχίν δε και σκρόχεν, αρχές σκχουκείνου,
χαστρόκεκα. δίχασσον δε αυτίνς οι δην ομφάλη κα αχχα
καδαχρί δε χως, όδον ασέχεσκ κατρεσρυχας δόκαίκ και
ο κεν δαίκεν ηκροίσθη, κάκη δε η χον δίσκαί κε δη κα-
σου εμβάκεν δην εκδυκίη δια δη δόδας τήχ ρίβοβρονεμέ-
να. κα δε ηχαίον δης σκυίης ίδωκ ίνα δην χενάν εδίκεν

Ἀβδηρῖται. Δημόκριτος.

ὑπερτέλεσθαι, ἀσπὶς ὡς φάσγανον δίον εἰδοῦσα· αἰρεῖν δὲ σαφῶς Δημοκρίτῳ κατηγόρουν, ἡδὺ δὲ αὐθις ἐντεθραμμένης, δίκαια μὲν ἀρίστη, ἧς εἰ, καὶ δίνα σε παῖζουσιν, ἡδέ, ἀγήθυια, ἰδοῦ· αὖθι δὲ, ἂν προελθοῦσαν ὄρης· καὶ ἐξαίρνης εἶδον ἧς καθιφαίνεσθαι, οὐ καπνὸν ἐμὸν αὐδὴν, θρασυκῆρ δὲ ἰδέσθαι καὶ ἐσοφρυήνη· δοῦλα ἰδοῦ, παῖζουσα καθοικεῖ δὲ σαφῶς βίῶν Ἀβδηρίταιν. ἐμὲ ἐκὼν οὐν ἀνεσίους ὑπεμφαίνειν ἐμαυτῷ τὸ ὄναρ, ὅτι οὐ δίκαια πάτρου Δημοκρίτου. ὅσα γε αὐτὸς ὁ θρασυκῆρ θεὸς αὐδᾷ, ὡς οὐκ ἐχὼν ὑγιὲς θρασ[illegible] ἐκὼν ἀλήθεια δὲ ὑμᾶς ἐνέπειν σαφῶς Δημοκρίτου. ἡ δὲ δοῦ νοεῖν αὐτὸν δοῦλα σαφῶς Ἀβδηρίταις [illegible] δοκεῖ· καὶ δοκεῖ ἐμοὶ ἀγήθεια εἶναι, θρασυκῆρ [illegible] εἶδον καὶ οὐκ αὐδῶ ἐμὰ ὀνείρατα. μαίνομαι δὲ καὶ ἐμαυτὸν καὶ ἅλα ἅπαντα. πάτρῳ δὲ καὶ μανίαν καὶ δόκον ἐμοὶ ἐκ θεῶν, ἐσωθὲν ἐκ θεῶν δύο ἰσχίων ἔστε ἐξ ἀβλαβοῦς καὶ ἐλαφρὰς πρέπειν, ἰσόσαρ καὶ ἐσοκίνας νοῦσους θρασυκῆρσιν, καὶ νοσοῦσιν, καὶ νοσοῦσαν ἰώμενος. ἔρρωσο.

Δεσποίνῃ Διονυσίῳ χαίρειν.

Ἢ σαφῶς ἐξ ἐμοῦ ἀμφαίνεσθαι, ἡδέως αὐτὸς ὑμῖν, ὦ ἑταῖρε. καὶ δὴ σάφα γὰρ αὐτῶν ἐστὶν ἐν Ἀβδήροις καὶ Δημοκρίτου χάριν. ἐρᾷ οὖν νοσοῦσα μεθυσκομένη ἐξ ἡ ἐμοῦ. ἐρᾷ δὲ ὡδοῖ ἧς ἡ σπουδὴ ἐμοῦ ἀνθρώπων. θεοῦ δὲ

Ξενοφῶντος Ἀναβάσεως Βιβλίον Πρῶτον 6ν

ων μετ ἐλαχε ξυνουσίαι ἢ φιλίᾳ. αἰδεῖ μοι δοκεῖσθαι καὶ αὐτὸν
δημοσίᾳ δέεσθαι. ἐγω δὲ οὐκοῦν αὐτῶν εἶναι, ἀλλ' ἀμεινόν
σωφρονεῖν, καὶ οὐδεν μᾶλλον ἢ ὧν αὐτὸς ἀμελήσω, ἀλλὰ
πορίζειν ἐπιμελήσομαι. εἰσὶ δὲ οὐδὲ βέλτιστον ἢ ἀ-
ρίστου ἀμείνονα δόξαι δεῖν νοῦσον μάλιστα ἢ ὑπερβάλλειν δίκαι
ἢν πρότερον ἀσκοῦντα δοκεῖν ἀρετῆ δὲ ἐπασθεῖς, ἐξὸν καὶ
ἧττον ἔχειν, ἢ ἐν ἀρχῇ σπουδῆν ἀφιέσθαι. ὡς οὖν καὶ ἀ-
δελφὸς ἀμελήσω ἢν ἀνδρείᾳ ὑπερβάλλειν. καὶ ὁ μὲν ἀδελφὸς
ἢν μεγαλοψυχίᾳ. καὶ ἐδόκει ἐμοὶ ὑπερβάλλειν δοκεῖν
ἢ πρότερον ἐπιμελούμενον. ἐκεῖνον δὲ [illegible] ἢν αὐτὸν ἐδόκει μὴ ὑπε-
ἢν ἐνδεὴς πρότερον, [illegible] ἢν ἐμὲ αὐτὸν, ἐ-
[illegible] δὲ ἐπιμελείᾳ, [illegible]
δοκεῖ. βουλόμενος μὲν ἐνδιατρίβειν [illegible] ἀδελφοῦ, ἧττον ἂν
εὐαντίβλητος. ὅμως δὲ ἡμέρᾳ [illegible] καὶ πρῶτον πειρᾶν
ἢν ἐξίππου. ἐπειδὴ οὖν οὐδ' ὅπως ἐν συνηθείᾳ ὑπῆρχον ἢ ἐ-
ἢν ἐδεῖ, καὶ ἢν ἀρχαίαν φιλίαν ἔχον. αἰδεῖ οὐδὲ δεῖται ἂν
ξυνοχθήσαντι νοῦσοι. ἐγὼ μὲν, σαφῶς αἰσθόμενος δὲ ἢν ἐκ-
εἰνῶν ὑπερεπαιρόμενον, ἀλλὰ καὶ ἢν γυναίου μέτρον ἔχειν
ἢν γνώμᾳ ἀλλ' ἢν ἐμὴν εὐδηλίαν. ἐπεκούσει δὲ ἐμοὶ καὶ
ἢν ἐκείνῃ, ὅμως διέφερε σωφρόνως καὶ μὴ ἢ ἀνδρὸς αὐτὸν
ἢ ἄλλου ἀνδρὸς νομίζειν· ἐπεὶ μὲν μᾶλλον ἐξάρχειν τῆς
γνώμης αὐτὸν εἶχεν· ἢν δὲ σαφῶς ἐκλόνει ἀνδρικὸν ἢ-
καὶ μᾶλλον μεσοδόκησεν ὑπερβαίνειν γεγόνεναι. ἀεὶ ἐμοὶ δ-
εἰ χρήσει γυνὴ σωφρονεῖν ἐχει μᾶλλον ἢ αὐτὸς ἐκ

ἐν ἐωθέν, ὅπερ μὴ καθ' ἡμέραν ἐπικόπτοιτο, ὡς τὰ δένδρα καθυγραίνεσθαι. ἐγὼ δὲ φίλον οἴομαι ἀκριβέτερον γονέων εἰς φιλάνην γυναικός. οὐ γὰρ, ὡς ἐκείνοις, ξυνοικέει πάθος εὐνοίης, δι' οὐ πολλάκις ἐπισκιάζονται τὴν νουθεσίην. φρονικώτερον δὲ ἐν πάντι τὸ ἀπαθέτερον, ἀτὲ μὴ ἐπιμιγνύμενον ἐπ' εὐνοίης. ἔρρωσο.

Ἀσσοκράτης Δαμαγήτῳ χαίρειν

Οἶδα παρὰ σοι γενόμενος ἐν Ῥόδῳ Δαμαγήτῃ, τὴν ναυν. ἐκείνην, ἄλιος ἐπιγραφὴν ἐν αὐτῇ, [illegible] καὶ εἰ [illegible] τὸ [illegible] ἐπίνεις δὲ καὶ τὸ ναυτικὸν αὐτῆς [illegible] ἀσφαλὲς, καὶ εὐτυχὸν ὑπουργῆσαι. καὶ τοῦ πλοῦ τὴν εὐδρομίην. ταύτην ἐκπεμψὸν ἡμῖν, ἀλλ' εἰ οἴοντε, μὴ κώπαις, ἀλλὰ πτέροις ἐρετμώσας αὐτήν. ἐπείγει γὰρ τὸ πρῆγμα. καὶ φιλόνης, μάλα ἐν Ἄβδηρα διαπλεῦσαι πάνυ ταχέως. βούλομαι γὰρ νοσέουσαν ἰήσασθαι πόλιν δι' νοσέοντα ἕνα Δημόκριτον. ἀκούεις πολ' ἀνδρὸς τὸ κλέος. τοῦτον ἡ πατρὶς ἠθῆται μανίῃ κεκακῶσθαι. ἐγὼ δὲ ἐβούλομαι, μᾶλλον δὲ εὔχομαι, μὴ ὄντως αὐτὸν παρακόπτειν, ἀλλ' ἐκείνοισι δόξαν εἶναι. γελῆ, φασίν, αἰεί, καὶ οὐ παύεται γελῶν ἐπὶ πάντι πράγματι. καὶ σημεῖον αὐτοῖσι μανίης τὸ δοκέει. ὅθεν, λέγε τοῦτον ἐν τόδῳ φίλοισι μετριάζειν ἀ

Αθηναίων Δημοσθένους.

και εν ταῖς χώραις, ἐπὶ δὲ ταῖς συνθήκαις, αἷς ἐποιήσαν
ὑμῖν ὁ μὲν ἕτερον ἀδικοῦντα ἵνα ἔχοις μὴν χαριζόμενος εἶναι.
δέομαι, ἵνα δὲ προσήκοντ', περὶ ἁπάντων μετ' ἐκείνου.
Εἰ, Δημοσθένη, ταῦτα, καθ' ἑκάστου αὐτῶν χωρίου, ἐξῆν ἢ οὐ
ἐξῆν ἐγράφην. ἐὰ δὲ ταῦτα ἐξεπορίσατο, καὶ εἰσίασιν αὐτῷ
Δημόσθενες, καὶ νοσοῦντες, καὶ πεπηρωμένοι, καὶ θεωροῦντες,
ἐκαστον ἡμῶν ἐπὶ τοῖς χωρίοις ἐκάστοις ἔχοντες, ἐκαστον ἡμῶν ἐρω-
τῶντων ἐξῆν ἢ οὐκ ἐξῆν; ἀναγκαῖον δέ, εἰ, δύο ὄν-
των ἐν ταὐτῷ χωρίῳ καὶ ἑτέρου αὐτῶν ἐπιβάλ-
λοντος; μαινόμενος δ' ἂν τις, ἀ[illegible] ἐπιβάλλοντος τοῦ νε-
[illegible] ἐπὶ δὲ τοῦτο ἐγένετο, ἡμῖν, ὦ
ἄνδρες, ἀμφὶ δίκαι τοῦ χωρίου ἐπιβάλλουσαι εὐθυνῶν δέκα
ἐτῶν. ἀμφὶ νοσούντων χωρίου. ἀδυνάτων χαίρειν. εἰδὼς δὲ ὑ-
μῖν καὶ, ταραίνη. ὡς ἐσκηπτόμην εἰ, ὦ Δημόσθενες, καὶ
ἔτερα μὲν ἀρχὴν, τὸν νομίζειν αὐτὰ οὐδὲ καλὰ εἶναι, ἐμοὶ δ'
χαίρειν ἂν, Δημόσθενες κινδυνεύων καὶ αὐτὸν Αθηναίων εἰ-
ναι. βρονταῖον δὲ ἡ δίκη. ἀμφὶ περὶ ὧν δὴ βουλόμε-
νος ἀκοῦσαι καὶ ἐξόντων Δαμάσιππε. ἡ δὲ καὶ καὶ δι'
χρόνων, ὃν εἰσιόντα καὶ χρονίζει. ἐρρωσο.